

Arrest

nr. 290 675 van 21 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X
wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 9 februari 2023 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. GEENS en van attaché Y. HOLSTERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 5 augustus 2021 als minderjarige, samen met haar moeder, zus A. en broer K., België binnen. Diezelfde dag verzoekt verzoeksters moeder om internationale bescherming; verzoek dat op basis van artikel 57/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ook in verzoeksters naam, als vergezellende minderjarige, wordt ingediend.

Op 20 oktober 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoeksters moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 28 april 2022 wordt het

door verzoeksters moeder tegen deze beslissing ingestelde beroep door de Raad voor Vreemdelingebedwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. 272 105.

1.2. Op 31 mei 2022 dient verzoekster zelf, als begeleide minderjarige, een verzoek om internationale bescherming in. Op 30 januari 2023 neemt de commissaris-generaal ten aanzien van verzoekster de beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens de gegevens uit je administratieve dossier bezit je de Albanese nationaliteit en ben je afkomstig van Lezhë. Je bent geboren op 12 december 2008 en aldus nog minderjarig. In 2015 vertrokken jouw ouders samen met jou en jouw zus A. naar Zweden, waar jullie veertien maanden verbleven. Je verliet op 1 augustus 2021 samen met jouw moeder en jouw zus A. en broer K. Albanië. Op 5 augustus 2021 diende jouw moeder, V.P. (OV x.xxx.xxx) een verzoek om internationale bescherming in in België. Jouw moeder haalde in het kader van haar verzoek aan dat ze in een bloedwraak verwickeld was met een familie uit Fier nadat haar schoonbroer E. iemand van deze familie gedood heeft in 2009 of 2010. Tevens haalde ze een bloedwraak aan met de families S. en M. nadat jouw vader werd gearresteerd in verband met de dood van P.S. en K.M.

Op 20 oktober 2021 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing in het verzoek van jouw moeder omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de door jouw moeder aangehaalde bloedwraak met de familie uit Fier, de houding van jouw vader na deze bloedwraak niet in overeenstemming te brengen was met een gegronde vrees voor vervolging, je moeder niet kon overtuigen na de arrestatie van jouw vader in een bloedwraak verwickeld te zijn met de families S. en M., hetgeen eveneens volgde uit haar houding en enkele tegenstrijdigheden in haar verklaringen en jouw moeder niet aannemelijk had gemaakt dat zij voor deze problemen geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Op 28 april 2022 werd het door jouw moeder aangetekende beroep door de Raad voor Vreemdelingenbedwistingen verworpen in haar arrest nr. 272 105.

Op 31 mei 2022 diende jij een eigen verzoek om internationale bescherming in. Je verklaart dat jouw vader en jouw oom E. op 27 april 2020 twee personen, genaamd K.M. en P.S., hebben gedood in jouw dorp. Diezelfde dag viel de politie bij jullie thuis binnen om jouw vader te arresteren, waarvan jij ook getuige bent geweest. Jouw oom was op dat moment op de vlucht. Na de arrestatie van jouw vader kwam de politie nog verschillende malen langs voor een huiszoeking of om jouw familieleden te verhoren. Door de gebeurtenissen kreeg jouw moeder een verlamming aan haar gezicht. Op een dag was jouw moeder met jouw broer op de terugweg van het ziekenhuis toen ze bijna aangereden werd door de dochter van een van de slachtoffers. Jouw broer ging door de feiten niet naar de kleuterschool. Voorts werd jouw moeder op een dag verbaal aangevallen door de vrouw van het slachtoffer en ging jouw neef niet meer fysiek naar school omwille van de bloedwraak. In februari 2021, na jouw vertrek uit Albanië, werd jouw oom E. eveneens gearresteerd naar aanleiding van deze feiten.

Bij een eventuele terugkeer naar Albanië vrees je dat jouw leven kapot zal gaan en je niet meer naar school zal kunnen gaan omwille van de bloedwraak waarin jouw familie verwickeld is.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg je de volgende originele documenten neer: jouw paspoort (d.d. 29/05/2020), het paspoort van jouw moeder (d.d. 07/10/2014), zus A. (d.d. 29/05/2020) en broer K. (d.d. 25/11/2019) en een brief van de B.school te Sint-Niklaas. Verder leg je ook nog kopieën neer van de volgende documenten: een certificaat van jouw gezinssamenstelling (d.d. 02/08/2021), verschillende foto's van jouw vader en oom aangaande de moord op P.S. en K.M., verschillende documenten aangaande de arrestatie van jouw vader en het strafvonnis van jouw vader.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren en werd bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, alsook met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in jouw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Vooreerst dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie blijkt dat je bij het verzoek van je moeder reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van haar verzoek ook voor jou geldt.

Zo blijkt uit jouw verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming. Je haalt immers aan dat je niet kan terugkeren naar Albanië naar aanleiding van de moord op P.S. en K.M. die jouw vader en jouw oom E. gepleegd hebben en de bloedwraak waarin jullie verwickeld zijn naar aanleiding van deze feiten (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 21/11/2022, p. 8 – 11). Je voegt er aan toe dat je bij terugkeer niet meer naar school zou kunnen gaan omwille van deze bloedwraak (CGVS, p. 8). Je haalt geen verdere redenen aan om jouw verzoek te ondersteunen en bevestigt om dezelfde redenen als jouw moeder een verzoek te hebben ingediend (CGVS, p. 11). Hierbij dient te worden aangestipt dat jouw verklaringen in een bloedwraak verwickeld te zijn (CGVS, p. 8 – 11), volledig in het verlengde ligt van de feiten die jouw moeder in het kader van haar eigen verzoek aanhaalde. Het verzoek van jouw moeder werd echter afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat de vluchtmotieven van jouw moeder ongeloofwaardig waren omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de bloedwraak met de familie uit Fier, alsook aan de bloedwraak met de families M. en S., de houding van jouw vader na de eerste bloedwraak niet getuigde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het bestaan van ernstige schade, ook de houding van jouw moeder na de bloedwraak met de families S. en M. leidde er toe dat ze niet kon overtuigen in een bloedwraak met hen verwickeld te zijn, er verschillende tegenstrijdigheden bestonden in haar verklaringen aangaande de gebeurtenissen in de nasleep van de moord gepleegd door jouw vader en jouw moeder niet aannemelijk heeft gemaakt dat ze bij terugkeer geen beroep zou kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten. Jouw verklaringen zijn op zich niet van die aard om de gedane vaststellingen van het CGVS en de RvV in het kader van het verzoek van je moeder op te heffen. Gezien er aan de bloedwraak met de families S. en M. geen geloof kan worden gehecht, is de stelling dat je hierdoor niet meer naar school zou kunnen gaan en de families jou ook in een andere stad zouden kunnen vinden (CGVS, p. 10) evenmin aannemelijk. Daarenboven bleek dat je soms met je nicht afsprak in elkaars huis of in het centrum voor een dessertje, en je in de weekends of op feestdagen op bezoek ging bij jouw overige familie (CGVS, p. 5, p. 6) waardoor de nodige vragen kunnen worden gesteld bij de door jou geschetste bloedwraak in Albanië.

Wat betreft jouw vrees om bij terugkeer niet meer naar school te kunnen gaan, hetgeen je linkt aan de bloedwraak, dient er op gewezen te worden dat op basis van je verklaringen blijkt dat je na de feiten verder school liep. Hoewel je een maand na de feiten niet meer naar school kon gaan, dient er op gewezen te worden dat alle leerlingen in die periode online lessen dienden te volgen omwille van de coronapandemie en je op het einde van het schooljaar 2019 – 2020 verschillende malen naar school ging om testen af te leggen (CGVS, p. 12). Daar waar je stelde dat jouw nieuwe klastitularis gelinkt zou zijn aan de tegenpartij,

dient te worden opgemerkt dat ze heel lief was ten opzichte van jou en jouw nicht (CGVS, p. 13). Hoewel je met de neef van de tegenpartij in eenzelfde klas zat, gebeurde er tussen jullie niets en hielden jullie zich bezig met jullie eigen zaken (CGVS, p. 11). Tot slot ben je ook in het nieuwe schooljaar 2020 - 2021 verder naar school gegaan, dit in combinatie met online lessen omwille van de coronapandemie (CGVS, p. 13). Uit niets blijkt dan ook dat je niet meer naar school zou kunnen gaan bij terugkeer naar Albanië.

Dat je hier de taal onder de knie hebt, bezig bent met jouw studie, je hier vrienden en vriendinnen hebt en je ook de Franse taal wenst te leren, hetgeen je staakt met een verklaring van de Broederschool van Sint-Niklaas (CGVS, p. 2, p. 10) dient te worden opgemerkt dat een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd jouw eventuele risico bij een terugkeer naar jouw land van herkomst te beoordelen. Overigens zijn dit allen socio-economische motieven die geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, zijnde ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Om als vluchteling te worden erkend, dien je immers aan te tonen dat je vervolgd werd om één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen vermelde redenen. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat je een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De overige door jouw neergelegde documenten wijzigen bovenstaande analyse niet. Jouw paspoort, de paspoorten van jouw moeder, zus en broer en het certificaat van jouw gezinssamenstelling bevestigen jouw identiteit en deze van je familieleden en staat niet ter discussie. De foto's van jouw vader, jouw oom E. en de twee slachtoffers en de documenten aangaande de arrestatie van jouw vader hebben betrekking op de door jouw moeder aangehaalde asielmotieven aangaande de bloedwraak met de families M. en S. en liggen in het verlengde van de reeds neergelegde documenten in het kader van het eigen verzoek van jouw moeder. Dat jouw vader ondertussen veroordeeld werd tot een levenslange gevangenisstraf verandert evenmin iets aan bovenstaande vaststellingen daar dit vonnis niets zegt over een eventuele bloedwraak. Wat betreft de video's en de foto's die je tijdens het persoonlijk onderhoud toonde (CGVS, p. 9), dient er op gewezen te worden dat ook deze louter in het verlengde liggen van het verzoek van jouw moeder. Dat jouw vader werd gearresteerd en veroordeeld werd voor de moord op P.S. en K.M. wordt niet ontkend, doch valt uit de video's of foto's niet af te leiden dat jullie in een bloedwraak verwickeld zouden zijn daardoor.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 57/6 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van de redelijke termijn, van het vertrouwensbeginsel, van het rechtszekerheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoekster ontwikkelt dit middel vooreerst als volgt:

"1. Door de verzoekende partij werd op 31 mei 2022 een verzoek tot internationale bescherming ingediend.

Door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd het verzoek tot internationale bescherming afgewezen als niet-ontvankelijk, nadat het dossier reeds werd overgemaakt door de Dienst Vreemdelingenzaken op 18 augustus 2022 aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Deze beslissing is gebaseerd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet, waarbij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Een beslissing genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet moet echter worden getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden (artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, Vreemdelingenwet)

Deze termijn werd niet gehonoreerd door verweerder, waardoor een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek tot internationale bescherming werd genomen in strijd met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet.

Door de bestreden hierop alsnog te baseren, schendt verweerder artikel 57/6, § 3, derde lid Vreemdelingenwet.

2. Bovendien schendt een dergelijke beslissing, waarbij de beslissing werd genomen tot het niet-ontvankelijk verklaren van het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet ondanks het duidelijk overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen, de redelijke termijneis, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

De wetgever heeft voorzien dat er binnen vijftien werkdagen reeds een beslissing moet worden genomen indien met dit verzoek niet-ontvankelijk wil verklaren op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet. Deze termijn is, derhalve, kort.

Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt in de bestreden beslissing nergens uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd. Er dient derhalve te worden aangenomen dat er geen redenen voorhanden zijn waarom de wettelijk vereiste termijn van vijftien werkdagen niet kon worden gerespecteerd.

De verzoekende partij verwijst in deze context tevens naar het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel. [...]

Verzoeker mag erop vertrouwen dat, na een termijn van meer dan vijf werkdagen, zijn aanvraag niet meer als niet-ontvankelijk zal worden verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet. Het vertrouwensbeginsel houdt dan ook in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen dienen te worden gehonoreerd (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021).

In eenzelfde lijn beroept verzoeker zich op het rechtszekerheidsbeginsel, [...]

Ook hierom mag de verzoekende partij ervan uitgaan dat zijn aanvraag niet meer als niet-ontvankelijk zal worden verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet, gelet op uitblijven van een beslissing door de bevoegde overheid binnen de wettelijke termijn van vijftien werkdagen (en de werkdagen die daarop volgden).

Door echter alsnog de aanvraag van verzoeker als niet-ontvankelijk te beschouwen in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet, ondanks de wettelijk vereiste termijn van vijftien werkdagen, schendt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de redelijke termijneis en het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel."

Verzoekster geeft vervolgens een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de inhoud van de motiveringsplicht en verwijt de verwerende partij andermaal dat niet wordt uiteengezet waarom de wettelijk voorziene termijn niet kon worden gerespecteerd: "Hierdoor schendt de verwerende partij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM gelezen met de artikelen 1 t.e.m. 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen."

Verzoekster geeft vervolgens aan het niet eens te zijn met het inhoudelijk oordeel in de bestreden beslissing en zij betwist dat in casu op een rechtmatige wijze toepassing is gemaakt van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

In dit verband merkt verzoekster eerst op dat haar feitelijke situatie en die van haar moeder met elkaar in verband staan en dat de vrees die haar moeder heeft geuit tevens in haar hoofd geldt. Zij wijst op de bloedwraak waarin zij ook verwickeld is geraakt en dat ze niet kan terugkeren naar Albanië omwille van

de moord op P.S. en K.M. die haar vader en oom E. gepleegd hebben. Door de situatie van bloedwraak moest verzoekster eveneens het land verlaten waardoor dit volgens haar dus een persoonlijke vrees betreft. Zij werpt verder op dat de verwerende partij niet kan volstaan door te stellen dat haar verklaringen louter "*in het verlengde*" liggen van de verklaringen die haar moeder over de aangehaalde bloedwraak reeds heeft afgelegd en die als ongeloofwaardig werden beschouwd. Immers legde verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud eigen verklaringen af die verband houden met de bloedwraak waarin haar familie verwickeld is geraakt. Deze eigen verklaringen zijn evenwel niet afzonderlijk beoordeeld, daar in de bestreden beslissing wordt uitgegaan van de situatie dat de bloedwraak bij voorbaat ongeloofwaardig zou zijn.

Verzoekster wijst er verder op dat zij ook aanvullende documenten (o.a. documenten i.v.m. arrestatie vader, strafvonnis vader en foto's) heeft neergelegd in verband met de bloedwraak en dat deze evenmin op een zorgvuldige wijze werden beoordeeld door de verwerende partij. Immers wordt enkel gesteld dat deze "*in het verlengde liggen*" van hetgeen haar moeder reeds had overgemaakt. Luidens het verzoekschrift ondersteunen deze documenten evenwel verzoeksters verklaringen en bewijzen zij dat zij een reële vrees heeft bij een terugkeer naar Albanië.

Vervolgens haalt verzoekster aan dat zij ook elementen heeft aangehaald die betrekking hebben op haar eigen, individuele situatie. Zo wees zij er onder meer op dat zij vreest niet meer naar school te kunnen gaan bij een terugkeer naar Albanië. In België volgt zij een opleiding, zij spreekt Nederlands en is bezig met haar studies, heeft hier vrienden en vriendinnen en wil ook de Franse taal leren. Zij overhandigde een verklaring van de B.(...)school van Sint-Niklaas. Zij benadrukte het contrast tussen haar huidige situatie in België en de compleet verschillende situatie die zij vreest bij een terugkeer naar Albanië. Deze vrees, zo stelt verzoekster, maakt dat zij niet kan terugkeren naar haar land van herkomst.

Deze vrees is ook reëel, zoals blijkt uit de feitelijke situatie van verzoekster die bij haar alleenstaande moeder in België verblijft, samen met haar jongere broer en zus in een collectief opvangcentrum. Haar moeder is de enige zorgfiguur en verzoekster is volledig afhankelijk van haar moeder en de materiële hulp (opvang) die zij krijgen. Deze hulp, aldus verzoekster, ontbreekt bij een afreis naar Albanië, temeer omdat haar moeder onvermogen is en niet over huisvesting of inkomen beschikt in Albanië, terwijl zij de zorg draagt voor drie minderjarige kinderen. Luidens het verzoekschrift kunnen ook socio-economische overwegingen (zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven) relevant zijn in het geval waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling.

Verzoekster benadrukt de combinatie van de verschillende motieven die zij heeft aangehaald ter verantwoording van haar verzoek om internationale bescherming en waaruit blijkt dat zij niet kan terugkeren naar Albanië.

Zij besluit dat haar situatie als minderjarige verschillend is ten aanzien van de eerder genomen beslissing over het beschermingsverzoek van haar alleenstaande moeder. Bovendien dienen haar verklaringen omtrent de bloedwraak waarbinnen zij verwickeld zijn op een zelfstandige wijze te worden onderzocht. De aangehaalde (nieuwe) feiten rechtvaardigen een apart verzoek om internationale bescherming.

2.1.2. Verzoekster vraagt de Raad op basis van het voorgaande in hoofdorde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te zenden naar het commissariaat-generaal, in subsidiaire orde om haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen en, in uiterst ondergeschikte orde, om haar subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.2.2. Ter terechtzitting legt de aanwezige advocaat van verzoekster, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer met daarbij gevoegd een attest van de B.(...)school van Sint-Niklaas van 17 mei 2022.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel

aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop.

2.3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn.

De Raad stelt vast dat verzoekster niet de minste toelichting geeft op welke wijze zij de artikelen 48 t.e.m. 48/6 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

De Raad benadrukt voorts dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 1 van het Verdrag van Genève mist dan ook juridische grondslag.

De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voorts geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. De Raad gaat te dezen enkel na of de verwerende partij al dan niet terecht heeft besloten dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

2.3.3. Verzoekster verwijt de verwerende partij vooreerst dat, ondanks dat de termijn van vijftien werkdagen om een beslissing te nemen, zoals voorzien in artikel 57/6, § 3, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, werd overschreden, toch werd besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet. Volgens verzoekster mag, nadat de voormelde termijn is verstreken, aldus niet langer worden besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar als minderjarige ingediend verzoek om internationale bescherming.

Verzoekster kan in dit betoog echter hoegenaamd niet worden gevolgd. De Raad wijst er in dit kader op dat de voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat – in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift lijkt te worden betoogd – de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden en/of wanneer de commissaris-generaal niet uiteenzet waarom deze termijn niet kon worden gerespecteerd. Het overschrijden van de voorgeschreven termijn heeft louter tot gevolg dat de in artikel 39/57, § 1, van de Vreemdelingenwet vermelde beroepstermijn *in casu* geen tien dagen, doch dertig dagen betreft. Het brengt echter geen bevoegdheidsverlies met zich mee en verzoekster kan dan ook niet worden gevolgd in haar stelling dat het overschrijden van voormelde termijn impliceert dat de commissaris-generaal niet langer bevoegd/gemachtigd zou zijn om een verzoek om internationale bescherming als niet-ontvankelijk te beschouwen.

Verzoekster toont, waar zij stelt dat de redelijke termijn zou zijn overschreden, verder in het geheel niet aan welk belang zij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat haar verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kan namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure, nu zij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweemde vervolging en ernstige schade en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen, louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

Mede gelet op het voorgaande toont verzoekster evenmin aan dat of op welke wijze het vertrouwensbeginsel zou zijn geschonden. Het vertrouwensbeginsel houdt immers in dat de door het bestuur bij een rechtzoekende gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen. Verzoekster toont met geen enkel concreet element aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Zij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan de aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel ook niet worden aangenomen. Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur. Verzoekster toont, gelet op het voormelde, op generlei wijze aan dat, waarom of op welke wijze dit beginsel geschonden zou zijn.

Mede gelet op de voormelde vaststellingen, kan verzoekster verder niet worden gevolgd waar zij poneert dat en kan niet worden ingezien waarom de motiveringsplicht in hoofde van de verwerende partij te dezen de verplichting met zich zou meebrengen om uitdrukkelijk aan te geven waarom de termijn, bepaald in artikel 57/6, § 3, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, niet kon worden gerespecteerd en werd overschreden.

2.3.4. Verzoekster, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 30 januari 2023, getiteld "*niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)*", waarbij haar verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

Luidens artikel 57/1, §1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet wordt "*Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.*" De moeder van verzoekster diende zelf een verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd geweigerd, hetgeen bevestigd werd bij arrest nr. 272 105 van 28 april 2022. Deze beslissing en beoordeling zijn definitief.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten."

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet stelt onder andere:

"De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen." (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.6. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht, noch betwist waar terecht wordt gesteld dat aan de in haar hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarige op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

2.3.7. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal blijkt dat verzoekster uitdrukkelijk aangeeft dat zij haar verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde gronden die haar moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming, en waarvoor, zoals is gebleken, de beslissing nu definitief is. Meer bepaald beroept verzoekster zich eveneens op de bloedwraak waarin haar familie verwickeld is naar aanleiding van de moord die haar vader en oom E. pleegden op P.S. en K.M., twee dorpsgenoten (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 8-11). Daarnaast werpt verzoekster, met betrekking tot de eigen, individuele situatie op dat zij bij een terugkeer naar Albanië niet meer naar school zou kunnen gaan omwille van deze bloedwraak.

In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat verzoeksters verklaringen in een bloedwraak te zijn verwickeld volledig in het verlengde liggen van de feiten die haar moeder in het kader van haar eigen beschermingsverzoek aanhaalde. Dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal eigen verklaringen aflegde klopt, maar dit doet geenszins afbreuk aan de pertinente vaststelling dat deze wel degelijk volledig in het verlengde liggen van de verklaringen die haar moeder reeds aflegde over de bloedwraak met de families M. en S. en die als ongeloofwaardig werden beoordeeld, zowel door de commissaris-generaal als door de Raad in arrest nr. 272 105. Zo werd geoordeeld dat de vluchtmotieven van verzoeksters moeder ongeloofwaardig zijn, dit omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de beweerde bloedwraak met een familie uit Fier en evenmin aan de bloedwraak met de families M. en S., omdat de houding van verzoeksters vader na de eerste bloedwraak niet getuigde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade, omdat ook de houding van verzoeksters moeder na de bloedwraak met de families M. en S. ertoe leidde dat zij er niet kon van overtuigen in een bloedwraak met hen verwickeld te zijn, omdat er verschillende tegenstrijdigheden zaten in haar verklaringen over de gebeurtenissen in de nasleep van de moord, gepleegd door verzoeksters vader en oom E. en omdat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij bij terugkeer naar Albanië geen beroep zou kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten.

De door verzoekster afgelegde verklaringen in het kader van onderhavig beschermingsverzoek zijn, zoals de commissaris-generaal terecht aanstipt, niet van die aard om de beoordeling die door de commissaris-generaal en door de Raad in het kader van het verzoek om internationale bescherming van verzoeksters moeder is gemaakt en die definitief geworden is op te heffen. De Raad onderstreept dat het huidig beroep tegen de beslissing "*niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)*" – welk beroep verzoekster instelde omdat zij van mening was dat er in haar hoofde eigen feiten aanwezig zijn die een afzonderlijk verzoek van haar moeder rechtvaardigt – niet kan worden aangewend om de beoordeling van het verzoek om internationale

bescherming in hoofde van haar moeder nogmaals te laten beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd.

Verzoekster brengt verschillende documenten naar voren in verband met de door haar vader en oom E. gepleegde moorden en de daaropvolgende arrestatie en veroordeling van haar vader. De Raad stipt aan dat geenszins wordt ontkend dat haar vader (samen met haar oom E.) een dubbele moord heeft gepleegd en dat hij hiervoor gearresteerd en veroordeeld werd. Evenwel wordt hiermee nog niet aangetoond dat de familie van verzoekster hierdoor verwikkeld zou zijn in een bloedwraak met de families M. en S. De door verzoekster neergelegde stukken, te weten foto's van haar vader, haar oom E. en de twee slachtoffers, artikels in verband met de gepleegde moorden, documenten in verband met de arrestatie en het strafvonnis *d.d.* 27 april 2022 waarin haar vader werd veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf (administratief dossier, map documenten, stukken 2, 5 en 6) liggen wel degelijk in het verlengde van de documenten die haar moeder reeds in het kader van haar beschermingsverzoek neerlegde.

Daar er aan de bloedwraak met de families M. en S., waarin verzoekster en haar familie zouden verwikkeld zijn, geen geloof kan worden gehecht, is het betoog van verzoekster, dat zij omwille hiervan niet meer naar school zou kunnen gaan en dat zij ook niet kunnen verhuizen omdat de betreffende families haar ook in een andere stad zouden kunnen terugvinden, evenmin aannemelijk (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 10). Uit verzoeksters verklaringen blijkt bovendien, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt benadrukt, dat verzoekster soms afspraak met haar nicht in elkaars huis of in het centrum en dat ze in de weekends of op feestdagen op bezoek ging bij haar overige familieleden (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 5-6). Er kunnen, gelet op het gedrag van verzoekster in Albanië, dan ook de nodige vragen worden gesteld bij de door haar geschetste bloedwraak met de families M. en S. waarin zij en haar familie verwikkeld zouden zijn.

De door verzoeker "*nieuw*" geopperde elementen, met name dat haar leven kapot zal gaan en dat zij niet naar school zal kunnen gaan in Albanië bij terugkeer omwille van de bloedwraak, missen, omwille van de bovenstaande draagkrachtige en pertinente redenen, iedere ernst alsook feitelijke grondslag en kunnen dan ook niet worden weerhouden als eigen elementen die een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen. Bovendien verklaarde verzoekster dat zij ook na de door haar vader en oom E. gepleegde moorden op twee dorpsgenoten verder school liep in Albanië (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 11-13). Dat zij een maand na de feiten van 27 april 2020 niet meer naar school kon gaan, heeft geen uitstaans met deze feiten, maar was het gevolg van de coronapandemie, waardoor alle leerlingen van verzoeksters school in die periode online lessen dienden te volgen. Op het einde van het schooljaar 2019 - 2020 ging verzoekster, zo zij verklaarde, ook verschillende malen naar school om testen af te leggen. Waar verzoekster aanhaalde dat haar nieuwe klastitularis gelinkt zou zijn aan de tegenpartij, merkt de commissaris-generaal terecht op dat zij verklaarde dat deze heel lief was ten opzichte van haar en haar nicht. Verzoekster zat ook met de zoon van de neef van één van de slachtoffers in dezelfde klas, maar dit zorgde geenszins voor problemen. Ook in het schooljaar 2020 – 2021 kon verzoekster zonder problemen ten gevolge van de door haar familie gepleegde dubbele moord naar school gaan, dit vooral in de klas zelf in combinatie met online lessen omwille van de coronapandemie. De Raad beaamt dan ook de terechtte gevolgtrekking in de bestreden beslissing dat uit niets blijkt dat verzoekster niet meer naar school zou kunnen gaan bij een terugkeer naar Albanië.

Ter terechtzitting blijkt duidelijk dat verzoekster het Nederlands reeds zeer goed onder de knie heeft, zoals ook blijkt uit de door haar neergelegde brieven van de B.(...)school te Sint-Niklaas (administratief dossier, map documenten, stuk 4 en stuk gevoegd bij de op de terechtzitting neergelegde aanvullende nota). Zij uitte duidelijk de wens om in België, waar zij, overigens tot grote tevredenheid van haar leraren, bezig is met haar studie en veel vrienden heeft, haar leven op te bouwen. Dit zijn evenwel louter persoonlijke motieven en motieven van integratie die als dusdanig niet ressorteren onder het Verdrag van Genève of de bepalingen van subsidiaire bescherming. Het gegeven dat verzoekster ingeburgerd is, vrienden en vriendinnen heeft en reeds vlot Nederlands spreekt en ook het Frans wil leren zijn lovenswaardige elementen, doch zijn geen feiten die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, daar dit geen relevant element is bij het beoordelen van een nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekster in het verzoekschrift opwerpt dat ook socio-economische overwegingen relevant kunnen zijn, merkt de Raad op dat er geen elementen voorhanden zijn die erop wijzen dat verzoekster bij

terugkeer naar Albanië buiten haar wil en persoonlijke keuzes om in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie zal belanden waardoor zij in een toestand van achterstelling terecht zal komen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

De Raad wijst erop dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM bestaat. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de naoorlogse situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden, bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 van het EVRM wordt vereist (EHRM 14 oktober 2003, nr. 17837/03, *T./Verenigd Koninkrijk*). Socio-economische overwegingen, zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn bijgevolg slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zelf zal worden geconfronteerd met een mensonterende behandeling. In het dossier van verzoekster zijn geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in haar hoofde suggereren. Er wordt niet aangetoond dat verzoekster bij terugkeer naar Albanië zal worden geconfronteerd met een dusdanige ernstige beperking van de bestaansmogelijkheden dat het voor haar onmogelijk zal zijn om op maatschappelijk en sociaal gebied te kunnen functioneren. Uit niets blijkt bijgevolg dat verzoekster bij een eventuele terugkeer naar Albanië in een situatie van verregaande materiële deprivatie terecht zou komen. In dit verband stipt de Raad aan dat verzoeksters moeder in het verleden, voorafgaand aan het vertrek, reeds gewerkt heeft in Albanië en dat zij in het bezit is van een koksdiploma (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 6, hetgeen bevestiging vindt in de verklaringen afgelegd door verzoeksters moeder en het door haar neergelegde diploma van de beroepsopleiding gastronomie die zij volgde tussen 20 september 2020 en 20 juni 2021 (administratief dossier, blauwe map)). Hieruit volgt dat verzoeksters moeder, van wie verzoekster afhankelijk is samen met haar broer en zus, zelfredzaam mag worden geacht bij een terugkeer naar Albanië, waar zij reeds (zij het kortstondig) gewerkt heeft en waar zij familie heeft wonen die haar indien nodig op weg kan helpen en gidsen bij het zoeken van hulp indien nodig.

De overige documenten die verzoekster neerlegt, te weten een certificaat van gezinssamenstelling, de paspoorten van haar, haar moeder, zus en broer (administratief dossier, map documenten, stuk 1 en 3), bevestigen slechts verzoeksters identiteit en die van haar gezinsleden, dewelke geenszins ter discussie staat.

2.3.8. Gelet op het voorgaande wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij het commissariaat-generaal door een gespecialiseerde *protection officer* werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Uit wat voorafgaat blijkt evenmin een schending van het redelijkheidsbeginsel.

2.3.10. Waar verzoekster in ondergeschikte orde nog vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS